

Universiteto rūmai Donelaičio gatvėj Kaune.

Mielas Juozai,

iš vienu karščių /dvasinių/ ir kitus /klimatinius/ patekus, nelengva buvo atsigauti. Dabar, kai čia kiek atvėso, galima jau ir prie stalo prisėsti. Bet iš išpūdžių dar neišsivaduojam ir, manau, ilgai neišsivaduosim. Tokia netikėta griūtis entuziazmo ir gerų žodžių, kaip ir gėlių, užpuolė, kad sunku buvo ir susiorientuoti, "blaiviai" pagalvoti, žmoniškai elgtis, gudriai atsakyti, ramiai pasišnekėti. Pagaliau ir laiko visą laiką trūko, nes miegoti teko daugiausia 3-4 valandos per parą.

Nepaprastai miela buvo su "senais" bičiuliais susitikti. Ar bent pasimatyti. Pasirodyti vienas kitam, kad dar esi gyvas. O jau apie ilgesnes kalbas nė kalbos nebuvo! Džiaugeisi, kad nors tiek. Neteisinu tuo savęs, gal ir kaltas, bet kai jau "po viskam", nėra ko nė teisintis. Džiaugiuosi, kad abu krutate, kad geroj nuotaikoj. Kad ir čia ir ten dalyvavote. Ačiū! O jau su Jūsų dukterim ir jos šeima vienas malonumas buvo susitikti. Kaip su "senom" /ir vėl tas žodis "senas"!.../ giminėm.

Gaila tik, kad su Kaziu dėl jo šeimos nesveikatų mažai te- teko kartu pabuvoti. Malonu girdėti, kad jo sibirinės novelės bus išleistos. Toji literatūra, atrodo, dabar aktuali. Atsirado net naujų rašytojų. Pas mus trepties atsiminimų knygos žinomos jau keliolika metų. Mum nebe naujiena, bet Lietuvoje stačiai atrakcija. O sibirinių poetų kiek! Ir gana įdomūs jie. Neskaitant Gintaro Iešmanto, kuris talentas iš prigimimo. Išdygsta jų ir daugiau. Aš pats gavau net kelta rankraščių. Tos "dokumentacijos" jokie deržimordos nebeparaikins ir negalės sakyti, kad tai fabrikacija, prie kurios tie sakytojai pri- prate. Istorija keičiasi. Ji ir dar keisis.

Nepasimatėm su Viktoru Katilium, nors tikėjau. Būtų buvę įdomu, nes atsimenu keleta momentų iš anų, pirmųjų okupacijos metų, kai jis sėdojo prie rinkimų dėželių ir matė balsuojančius ir jų nuotaikas. Atsimenu ir mūsų pokalbį nuošalioj gatvėj prie Karo muziejaus aikštės... Tikrai būtų buvę įdomų tą pokalbį pražesti. Buvau girdėjęs iš kitų, kad jis daug skaito, domisi pasauline literatūra, rašo. Bet nemaniau, kad jam užteiktų ūpas rašyti apie "Keturius vėjus" ir "Trečią Frontą". Juk skaitei jo tą rašinį "Nemune"? Paviršutiniškai paržvelgiau jį ir aš. Nebesigilinau, nes pamačiau, kad rašoma savotiškai iš tam tikros "aukštumos", su tam tikra pašaipos doze. Tai asmenišką ne literatūrologo požiūris. Gal ne laikas, sakau, dabar buvo šaipytis iš kai kurių kitais keliais nuėjusių autorių. R. Gudaitis, kuris panašiomis /senovės iškasenų/ temomis yra išleidęs net kelias knygas, ir kurį asmeniškai sutikau bei žodžiu kitu persimečiau, savo dėmesį į ano meto naujienas, ieškojimus, fanaberijas, net anomalijas turi visai kitą požiūrį, kuris man man labiau patinka.

Būtų ir daugiau ko rašyti, bet laukia gi ir kiti, kad nors žodeliu atsiliepčiau. "at būk sveikas aplankytas, būkite sveiki visi artimi ir tolimesni ir iki kito karto!"

Kolegiškai

Be uardas

su rašija Alona.

1989, liepos 7